

Лопатченко І. М., к.держ.упр., ННВЦ НУЦЗУ, м. Харків

Lopatchenko I., PhD of Public administration, lecturer, National university of civil defence of Ukraine, Kharkiv

СУЧАСНІ МЕДІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ДІЄВИЙ МЕХАНІЗМ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ВЛАДИ І ГРОМАДСЬКОСТІ

MODERN MEDIA TECHNOLOGIES AS A MECHANISM OF INTERACTION BETWEEN THE POWER AND PUBLIC AUTHORITIES

Розглянуто теоретичні основи механізму державного управління. Охарактеризовано використання сучасних медійних технологій як механізму взаємодії органів влади і громадськості. Виокремлено переваги використання соціальних мереж у роботі органів влади та розглянуто їх вплив на громадськість.

Ключові слова: взаємодія, органи влади, механізм, соціальні мережі, громадськість.

The theoretical foundations of the mechanism of public administration are considered. The use of modern media technologies as a mechanism of interaction between authorities and the public is described. The advantages of using social networks in the work of the authorities and their impact on the public are outlined.

Keywords: interaction, authorities, mechanism, social networks, the public.

Постановка проблеми. За останні декілька десятиріч технологічний прогрес докорінно змінив структуру комунікації у суспільстві. Розвиток новітніх технологій та інтеграція всесвітньої мережі інтернет у повсякденне життя спричинило бурхливе зростання користувачів комп'ютерів, різноманітних гаджетів та мобільних пристроїв серед усіх без виключення верств населення. Завдяки цьому сформувалася новітня особливість взаємодії у суспільстві – це безперервна комунікація завдяки інтернету та постійний запит на отримання інформації. Застосування та використання сучасних медійних технологій стало невідворотною необхідністю та потребою як для простих громадян так і для публічних організацій. Суспільство досягло того історичного етапу розвитку, коли без використання соціальних мереж, відео хостингів, месенджерів будь-яка активна діяльність бренду, відомої особистості, громадського чи політичного діяча, органу влади практично неможлива. Використання сучасних медійних технологій високопосадовцями та державними службовцями стали одним з найдієвіших механізмів взаємодії з гро-

146

мадськістю. Президент України, міністри Кабінету Міністрів, народні депутати, державні адміністрації та інші органи влади мають та активно використовують сторінки у соціальних мережах, розміщують матеріали на відеохостингах та використовують месенджери у своїй діяльності.

Суспільство, ключову комунікативну роль в якому починають грати соціальні мережі, вільно формує об'єднання людей і групи за інтересами. На відміну від традиційних соціальних структур, соціальні мережі здатні сприймати і самостійно створювати нові комунікативні конфігурації, недоступні для традиційних інститутів та органів влади. Основою такого суспільства є комунікація в соціальних мережах, однією з форм вираження якої є помітне зростання числа соціальних інтернет-мереж та їх користувачів. Вони виступають інструментом, за допомогою якого велика кількість користувачів глобальної мережі отримують додаткові можливості у безпосередній комунікації [11].

Варто зазначити, що технологічний прогрес та розвиток сучасних медійних технологій останніми роками лише пришвидшується, а органи влади через надмірну бюрократичну складову не завжди вчасно реагують на вимоги сьогодення та комунікаційні запити суспільства. Саме тому використання сучасних медійних технологій як дієвого механізму взаємодії органів влади і громадськості у національній науці є малодослідженим явищем й потребує осмислення сучасних рекомендацій.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Сформульовані в дослідженні, теоретичні висновки й практичні рекомендації ґрунтуються на працях вітчизняних і зарубіжних учених: Т. Галіч, А. Зуйковська, Л. Іващук, А. Матійчик, О. Мінченко, О. Сахань, Н. Харченко, Л. Чуприна та ін. Проте розгляд використання сучасних медійних технологій як дієвого механізму взаємодії органів влади і громадськості все ще потребує детального висвітлення [3; 4; 5; 8; 11; 14; 15].

Постановка завдання. Визначити особливості використання сучасних медійних технологій як дієвого механізму взаємодії органів влади і громадськості та можливі напрями удосконалення цієї сфери.

Виклад основного матеріалу. Основою визначення терміну «механізм державного управління» є розкриття суті самого механізму. Так, науковець В. Авер'янов, досліджуючи державне управління, доводить певну єдність і однопорядковість механізму державного управління та механізму виконавчої влади і робить спробу визначити механізм виконавчої влади завдяки аналізу механізму державного управління. З огляду на завдання та цілі свого дослідження він розглядає механізм управління більшою мірою з позиції структурно-організаційного підходу. Механізм державного управління в нього - це сукупність державних органів, організованих у систему для виконання цілей (завдань) державного управління відповідно до їх правового статусу, та системи правових норм, що регламентують процес реалізації вказаними органами свого функціонального призначення. При цьому він за-

значає, що структурно-функціональне розуміння механізму державного управління спонукає до включення у його систему суспільних відносин державного управління, але зазначені відносини, як і сам механізм державного управління, виступають самостійними складовими елементами державного управління [1].

На думку Г. Атаманчука, механізм формування та реалізації державного управління - це сукупність і логічний взаємозв'язок соціальних елементів, процесів і закономірностей, через які суб'єкт державного управління (його компоненти) «схоплює» потреби, інтереси і цілі суспільства в управлюючих впливах, закріплює їх у своїх управлінських рішеннях і діях і практично втілює їх в життя, спираючись на державну владу [2].

Науковець М. Круглов зазначає, механізм державного управління - це сукупність економічних, мотиваційних, організаційних і правових засобів цілеспрямованого впливу суб'єктів державного управління на їх діяльність із забезпеченням узгодження інтересів учасників державного управління, які взаємодіють. Оскільки фактори державного управління можуть мати економічну, соціальну, організаційну, політичну і правову природу, комплексний механізм державного управління повинен являти собою систему економічних, мотиваційних, організаційних, політичних та правових механізмів [6].

Перейдемо до розгляду впливу сучасних медійних технологій на взаємодію між органами влади та громадськістю. Київський міжнародний інститут соціології (КМІС) у 2017 році провів всеукраїнське дослідження щодо користування інтернет дорослим населенням України. Завдяки ньому було встановлено, що 61% дорослого населення України користуються інтернетом. Частка користувачів серед людей 18-39 років в Україні сягнула 90 %. За даними дослідження компанії Яндекс-Україна, кількість зареєстрованих акаунтів українців у 2016 році в соціальних мережах становила більше 41 мільйона облікових записів, що майже дорівнює населенню країни. Кількість акаунтів порівняно з 2012 роком, коли було зроблене в останнє таке дослідження, збільшилась майже удвічі [9]. Хоч дана цифра й говорить про те, що створено багато неактивних акаунтів й сторінок, які використовуються для рекламних або інших цілей, проте активне зростання користувачів інтернету та, зокрема, соціальних мереж, почали активно використовувати органи влади опираючись на цей механізм, як на один з найефективніших в процесі безпосередньої комунікації з громадськістю.

Серед соціальних мереж в Україні, на даний момент, найбільшу популярність на сьогодні отримав Facebook. За даними внутрішньої статистики сервісу на січень 2018 року Facebook користується 11 млн українців. За останній рік кількість українських користувачів соцмережі зросла на 67 %, що пов'язано з міграцією користувачів з російських «ВКонтакте» и «Однокласники», доступ до яких був обмежений українськими провайдерами згідно підписаного у травні 2017 р. Президентом України указу № 133/20173. Активно використовують українці також платформи обміну повідомлення-

ми Twitter, Instagram, Youtube, Skype, та сервіси обміну повідомленнями Viber, WhatsApp, Telegram тощо.

Варто зауважити, що соціальні мережі як джерело інформації мають значний рівень довіри аудиторії. Так, за даними дослідження, проведеного Соціологічною групою «Рейтинг» у листопаді-грудні 2017 р., соцмережам довіряє більше третини українців (37 %) [12]. При цьому, як зазначає Л. Чуприна, багатофункціональність соціальних мереж, можливості щодо структурування комунікативного простору та об'єктивне сприяння розбудови громадянського суспільства роблять їх специфічним джерелом інформації [15]. Соціальні мережі дедалі більше стають певною мірою інформаційним відбитком саме громадянської активності, оскільки саме цей канал комунікації використовується для поширення ідей, об'єднання однодумців у спільноти (як віртуальні, так і реальні), організації заходів, координації зусиль. Практично всі суспільно значущі процеси, події, явища залишають певний інформаційний відбиток у соціальних мережах.

У довіднику для організацій громадянського суспільства виокремлено наступні переваги використання ними соціальних мереж [17]:

- покращує прозорість, управління і підзвітність організацій – надають інформацію про витрачені кошти (письмові акти, фотозвіти);
- допомагає організаціям безпосередньо взаємодіяти з аудиторіями за допомогою простого і рентабельного середовища (PR, інформування про організацію, її місію, досягнення, поширення важливої інформації);
- допомагає швидко поширювати своєчасну інформацію (актуальні анонси, збір коштів);
- створює прозоре місце для публічного обговорення (вирішення локальних проблем (забудови, прибирання), пропагування ідеї чи адвокати (заборона куріння);
- допомагає створити високочутливе громадянське суспільство (краудфандинг і краудсорсинг; нетворкінг і створення коаліцій);
- допомагає організаціям залучити сегменти населення, яких важко досягти за допомогою традиційних засобів масової інформації (організація масових акцій: протести, мітинги).

Н. Кумпаненко звертає увагу на спільність деяких функціональних характеристик громадянського суспільства та соціальних мереж. Так, функціонування соціальних мереж сприяє горизонтальній структуризації суспільних відносин, що є однією з передумов формування й розвитку громадянського суспільства. І громадянське суспільство, і соціальні мережі передбачають новий тип взаємодії вільних індивідів у межах добровільних асоціацій для розв'язання суспільних проблем. Соціальні мережі також сприяють створенню віртуальних співтовариств, які часто на практиці перетворюються на громадські об'єднання [7].

Соціальні мережі помітно впливають на взаємодію державної влади і суспільства. Зокрема, використання соціальних мереж дає можливість опе-

ративно виносити громадянські ініціативи на публічне обговорення до інститутів влади, що у свою чергу сприяє формуванню культури партнерства у відносинах «влада – громадянське суспільство» [8].

Як засіб зв'язків з громадськістю у державному управлінні, соціальні мережі, за О. Саханем, можна використовувати у двох напрямках [11]:

1) Моніторинг, тобто вивчення образу сприйняття громадськістю державної політики. Соціальні мережі надають досить великі можливості для аналізу та прогнозування розвитку подій. Моніторинг та аналіз коментарів дає змогу отримувати зворотний зв'язок і прогнозувати реакцію людей на ті чи інші події, а також знаходити та випробовувати нові способи впливу й моделювати ситуації. Слід зазначити, що в умовах гібридної війни особливо мають відслідковуватись дії, спрямовані на розпалювання ворожнечі в суспільстві, визначатись рівень їх загроз для національної безпеки.

2. Формування позитивної громадської думки шляхом залучення громадян до обговорення реформ, змін політики держави. Найбільш відомим випадком законотворчого краудсорсингу у Європі є досвід прямої демократії у Ісландії, де влада у 2011 р. залучила до написання Конституції користувачів соціальних мереж. Для цього були створені спеціальна група в Facebook, аккаунт на Twitter, а також канал на YouTube і сторінка на фотохостингу Flickr. Саме на цих соціальних майданчиках, а не на державному сайті, громадяни Ісландії, а також всі бажаючі могли залишати свої коментарі та побажання щодо проекту нової Конституції країни.

Українські політики, публічні особи, органи державної та місцевої влади також використовують аккаунти (частіше у Facebook, Instagram та Twitter) для висвітлення своєї діяльності. Так, на даний момент на сторінку діючого Президента України у мережі Facebook підписано більше 2 мільйонів користувачів, на особисту сторінку діючого Міністра внутрішніх справ підписано 411 тисяч чоловік. У мережі Instagram на сторінку діючого Президента України підписано більше 180 тисяч користувачів. На зазначених сторінках голова держави звітує про свою діяльність, демонструє фото зустрічей з громадянами, відвідування з офіційними візитами інших держав.

Спілкування, хоча й віртуальне, з представником вищої політичної влади створює у громадян відчуття певної причетності до суспільно-політичних процесів, участі у творенні політико-економічних та соціокультурних стратегій в державі. У цьому контексті соціальні мережі виступають як інструмент соціалізації нації та залучення суспільства до державотворчих процесів [11]. Органи влади мають активно впроваджувати використання інформаційних інструментів зворотного зв'язку у роботі з громадськістю, створювати Facebook сторінки своїх органів влади та активно вести та залучати до них громадян; створювати Youtube-канали, завдяки, яким можна демонструвати результати власної ефективності; проводити публічні консультації у соціальних мережах; проводити інформаційні кампанії завдяки використанню соцмереж тощо. Це створюватиме сприятливі умови для прояву

громадської ініціативи та прямої взаємодії між органами влади та громадськістю. Також, було б доцільно створити відповідні умови для забезпечення підвищення кваліфікації працівників органів державної влади та органів місцевого самоврядування з питань використання новітніх інформаційних технологій та взаємодії з громадськістю у соціальних мережах.

Висновки. Отже, використання сучасних медійних технологій як дієвого механізму взаємодії органів влади і громадськості потребує уваги наукової спільноти для розробки нових методів і форм цієї ефективної взаємодії. Соціальні мережі є унікальною платформою для консолідації різних груп суб'єктів на основі спільності їх інтересів. Саме цей спосіб прояву громадянської активності можна вважати найбільш оперативним і масовим. Проаналізувавши викладений нами матеріал, можемо зазначити, що використання сучасних медійних технологій у взаємодії громадськості та органів влади має будуватися, насамперед, на відповідальності всіх активних суб'єктів та спрямовуватися на налагодження ефективної комунікації та вироблення прозорих та колегіальних управлінських рішень.

Список використаних джерел:

1. Авер'янов В.Б. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики / В.Б. Авер'янов. – К.: Факт, 2003. – 384 с.
2. Атаманчук Г. В. Теория государственного управления : курс лекц. / Г. В. Атаманчук. – 3 изд., доп. – М. : Омега-Л, 2005. – 579 с.
3. Галіч Т. О. Соціальні Інтернет-мережі та віртуалізація суспільного життя [Текст] / Т. О. Галіч // Соціологія майбутнього: науковий журнал з проблем соціології молоді та студентства. – Х., 2010. – Вип. 1. – С. 145-152.
4. Зуйковська А. А. Соціальні мережі як середовище політичної комунікації [Електронний ресурс] / А. А. Зуйковська // Наукові записки [Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса]. – 2014. – Вип. 1. – С. 272-280. – Режим доступу: http://www.ipiend.gov.ua/uploads/nz/nz_69/zuikovska_sotsialni.pdf.
5. Іващук Л. Соціальні мережі Інтернету в сучасній політичній комунікації / Л. Іващук // Наук. праці Нац. бібліотеки України ім. В. І. Вернадського / НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, Асоц. б-к України. – К., 2011. – Вип. 32. – С. 63–70.
6. Круглов М. И. Стратегическое управление компанией / М. И. Круглов. – М.: Русская деловая литература, 1998. – 356 с.
7. Кумпаненко Н. С. Соціальні мережі як засіб формування громадянського суспільства [Електронний ресурс] / Н. С. Кумпаненко. – Режим доступу: http://legalactivity.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1149%3A101215-21&catid=138%3A4-1215&Itemid=170&lang=ru.
8. Матійчик А. В. Самоорганізація громадянського суспільства як чинник демократичної модернізації політичної системи України [Електронний ресурс] : дис. ... канд. політ. наук: 23.00.02 / А. В. Матійчик ; ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника». – ІваноФранківськ, 2016. – 221 с. – Режим доступу: <http://www.lnu.edu.ua/wpcontent/>

uploads/2017/01/dis_matiychyk.pdf.

9. Мінченко О. Українці в соціальних мережах: нове дослідження від Яндекс / О. Мінченко. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://watcher.com.ua/2014/08/21/ukrayintsi-v-sotsialnyh-merezhah-nove-doslidzhennya-vidyandexa/>.

10. Практика використання інструментів електронної демократії громадянськими організаціями в Україні. Результати експертного опитування [Електронний ресурс] / Гречко О. Ю., Когут І. А., Левченко О. В., Яскевич А. Й. – Вінниця : ГО «Подільська агенція регіонального розвитку» , 2016. – 49 с. – Режим доступу: http://dialog.lviv.ua/wp-content/uploads/2016/03/Report_E-Democracy-Tools-for-NGOs_1-1.pdf.

11. Сахань О. Про використання соціальних мереж інтернету як засобу створення іміджу політичної влади в Україні / О. Сахань // Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» – Х., 2014. – Вип. № 2 (21). – С. 143–154.

12. Скільки новин потрібно для людського щастя [Електронний ресурс] // Урядовий кур'єр. – 2018. – 18 січня. – Режим доступу: <https://ukurier.gov.ua/uk/articles/skilki-novin-potribno-dlya-lyudskogo-shastya/>.

13. Соціальні мережі як інструмент взаємовпливу влади та громадянського суспільства. Наукова доповідь за темою дослідження [Електронний ресурс] / О. С. Онищенко, В. М. Горovий, В. І. Попик та ін.; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. – К., 2014. – Режим доступу: http://nbuviar.gov.ua/images/dopovidi_konf/smivvts.pdf.

14. Харченко Н. Динаміка використання інтернет в Україні: лютий-березень 2016 / Н. Харченко. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=621&page=2>.

15. Чуприна Л. Соціальні мережі як інструмент реалізації громадських ініціатив [Електронний ресурс] / Л. Чуприна // Центр досліджень соціальних комунікацій НБУВ. – Режим доступу: http://nbuviar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1085:sotsialni-merezhi-yak-instrumentrealizatsiji-gromadskikh-initsiativ&catid=127&Itemid=460.

16. Юзьков Л. П. Государственное управление в политической системе развитого социализма / Л. П. Юзьков. – К.: Вища школа, 1983- 155 с.

17. Social Networking: A Guide to Strengthening Civil Society through Social Media [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.usaid.gov/sites/default/files/documents/1866/SMGuide4CSO.pdf>.

References:

1. Averyanov, V.B. *Public administration: problems of administrative-legal theory and practice [Derzhavne upravlinnya: problemy administrativno-pravovoyi teorii ta praktyki]*. Kyiv: Fact. 2003. Print.

2. Atamanchuk, G.V. *Theory of public administration [Teoriya gosudarstvennogo upravleniya]*. Moskva: Omega-L. 2005. Print.

3. Halich, T. O. "Social Internet Networks and Virtualization of Public Life [Socialni internet-merezhi ta virtualizaciya suspilnogo zhitya]." *Sociologiya maybutniogo: naykovyi zhurnal z problem sociologii molodi ta studentva* 1 (2010): 145-152. Print.

4. Zuykovskaya, A.A. "Social networks as a medium of political communication [Socialni merezhi yak seredovishe poloitychnoi komunikacii]." *Naukovy zapiski*. 1 (2014). Web. 27 February 2019. <http://www.ipiend.gov.ua/uploads/nz/nz_69/zuikovska_sotsialni.pdf>.
5. Ivashchuk, L. "Social Internet Networks in Modern Political Communication [Socialni merezhi internet v suchasnyi politychniy komunikacii] ". *Nauk. praci. Nac. biblioteky Ukrainy im. V.I. Vernadskogo* 32 (2011): 63-70. Print.
6. Kruglov, M.I. *Strategic management of the company [Strategicheskoe upravlenie kompaniei]*. Moskva: Ruskaya delovaya literatura. 1998. Print.
7. Kumpanenko, N. C. *Social networks as a means of forming a civil society [Socialni merezhi yak zasib formuvannya gromodyanskogo suspilstva]*. Web. 27 February 2019. <http://legalactivity.com.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1149%3A101215-21&catid=138%3A4-1215&Itemid=170&lang=ru>.
8. Matiychik, A.V. *Self-organization of civil society as a factor of democratic modernization of the political system of society of Ukraine [Samoorganizaciya gromadyanskogo suspilstva yak chynyk demokratychnoyi modernizaciyi politychnoyi systemy Ukrainy]*. Web. 27 February 2019. <http://www.lnu.edu.ua/wpcontent/uploads/2017/01/dis_matiychyk.pdf>.
9. Minchenko, O. *Ukrainians in social networks: a new study by Yandex [Ukrainci v socialnyh merezhah: nove doslidzhennya Yandeksa]*. Web. 27 February 2019. <<http://watcher.com.ua/2014/08/21/ukraintsi-v-sotsialnyh-merezhah-nove-doslidzhennya-vidyandeksa/>>.
10. *The practice of using e-democracy tools in public organizations in Ukraine. Results of the expert survey [Praktyka vykorystannya instrumentiv elektronnoyi demokratiyi gromadskymy organizaciyamy v Ukrayini]*. Web. 27 February 2019. <http://dialog.lviv.ua/wp-content/uploads/2016/03/Report_E-Democracy-Tools-for-NGOs_1-1.pdf>.
11. Sakhyan, O. "About the use of social networks of the Internet as a means of creating an image of political power in Ukraine [Pro vykorystannya socialnyh merezh internet yak zasobu stvorennia imidgu politychnoyi vlady v Ukrayini]." *Visnyk Nacionalnogo universytetu "Yurydychna akademiya Ukryini imeni Yaroslava Mudrogo* 2 (21) (2014): 143-154. Print.
12. How much news is needed for human happiness [Skilki novyn potribno dlya lyudskogo shastyia]. *Uriadovy Courier* 18 (2018). Web. 27 February 2019. <<https://ukurier.gov.ua/uk/articles/skilki-novin-potribno-dlya-lyudskogo-shastyia/>>.
13. "Social networks as an instrument of mutual influence of power and civil society. [Socialni merezhi yak instrument vzayemovplyvu vlady ta gromadyanskogo suspilstva]." *Nauk. praci. Nac. biblioteky Ukrainy im. V.I. Vernadskogo*. Web. 27 February 2019. <http://nbuviap.gov.ua/images/dopovidi_konf/smivvts.pdf>.
14. Kharchenko, N. "Dynamics of Internet usage in Ukraine: February-March 2016 [Dynamika vykorystannya internet v Ukrayini: lyutyi-berezen 2016]." Web. 27 February 2019. <<http://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=621&page=2>>.
15. Chuprina, L. "Social Networks as an Instrument for the Realization of Civic Initiatives [Socialni merezhi yak instrument realizaciyi gromadskyh iniciatyv]." *Centr doslidgen socialnyh comunicaciy*. Web. 27 February 2019. <http://nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1085:sotsialn>.

i-merezhi-yak-instrumentrealizatsiji-gromadskikh-initsiativ&catid=127&Itemid=460>.

16. Yuz'kov, L.P. *State administration in the political system of developed socialism [Gosudarstvennoe upravlenie v politicheskoi sisteme razvitogo socializma]*. Kyiv: Vysha shkola. 1983. Print.

17. *Social Networking: A Guide to Strengthening the Civil Society through Social Media*. Web. 27 February 2019. <<https://www.usaid.gov/sites/default/files/documents/1866/SMGuide4CSO.pdf>>.

DOI: 10.5281/zenodo.3233436

УДК 21:41:341.18

Лопушинський І. П., д.держ.упр., проф., ХНТУ, заслужений працівник освіти України, м. Херсон

Lopushynskiy I., Doctor of sciences of state administration, Professor, Head of the Department of Public Administration and Local Self-Government of Kherson National Technical University, Honored Worker of Education of Ukraine, Kherson

**ДЕРЖАВНО-ЦЕРКОВНІ ВІДНОСИНИ В УКРАЇНІ
ЯК МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ**

STATE-CHURCH RELATIONS IN UKRAINE AS A LEVER TO PROMOTE NATIONAL SECURITY IN THE CONTEXT OF EUROINTEGRATION

У статті висвітлюється стан та перспективи державно-церковних відносин в Україні в контексті євроінтеграції; показано роль у цьому процесі гуманітарних чинників, зокрема релігійних; розглядаються шляхи забезпечення захисту національних інтересів нашої держави через об'єднання православ'я; досліджено перспективи консолідації українського суспільства та демократичного впорядкування діяльності православної спільноти, насамперед шляхом утвердження Православної церкви України; доведено, що зміцнення позицій православ'я зміцнить суверенітет Української держави, її безпеку та рівноправність у міжнародних відносинах.

Ключові слова: *Українська держава, гуманітарна сфера, духовна культура, євроінтеграція, державно-церковні відносини, національна безпека, національні інтереси.*